

[Maigaard.]

sige en skønsonm blanding af lærere, der er ansat af Danmarks Lærerforening og af undervisningsministeriet, er dem, der i realiteten afgør, hvordan folkeskolens indhold skal være.

Jeg må derfor udtale min dybeste utilfredshed med, at fru Tove Nielsen som minister lod de såkaldt vejledende hæfter udsende uden om folketinget og uden om forældrene. Man kan selvfølgelig godt holde figenbladet op for sig og sige, det kun er vejledende hæfter, men vi ved jo godt, at om vi sætter pølse for eller pølse bag, så er disse hæfter normgivende i folkeskolen rent praktisk. Jeg er ikke enig i denne fremgangsmåde, og jeg mener, det er afgørende, at vi nu får diskuteret læseplanernes placering og læseplanudvalgets sammensætning i forbindelse med denne lovgivning.

Det kan f. eks. ikke være sådan, at forældrene ingen indflydelse har på læseplanernes udformning. Jeg minder ministeren om de meget kloge betragtninger, hendes forgænger i embedet, hr. Heinesen, kom med, da vi første gang diskuterede disse ting. Han havde nogle meget spændende synspunkter, synes jeg, om alternative læseplaner. Jeg vil bede om, at man ser på disse synspunkter i regeringen, i håb om at de i alt fald kan danne baggrund for vores overvejelser.

For det sjette vil jeg godt sige noget om økonomien og forholdet til lærerne. Jeg tror ikke, der er nogen i den danske offentlighed i almindelighed og blandt danske lærere i særdeleshed, som vil hævde, at socialistisk folkeparti fedter for lærerne; det tror jeg på ingen måde. Men på den anden side må det være rigtigt, det må være klart, at det standpunkt, som, om jeg så må sige har båret arbejderbevægelsen i 100 år, at arbejdet er sin løn værd, også kommer til at bære denne lov. Derfor må det være sådan, at de lærere, der får mere arbejde i kraft af lovens gennemførelse, må tilgodeses økonomisk. Jeg mener ikke, at vi skal acceptere en generel lønforhøjelse som følge af dette, men lige så urimeligt det ville være, lige så urimeligt ville det være ikke at sørge for, at de lærere, som får mere at lave, bliver tilgodeset for det. Arbejdet er sin løn værd.

Jeg mener, at en merindsats må vise sig i konferencetimer og vejledningstimer, og jeg tror, den mest praktiske måde, man kan

sikre det på, er ved at lave en timetalsnedsættelse for de lærere, der bliver direkte berørt af reformen.

For det syvende vil jeg godt sige noget, som også har en økonomisk baggrund, og det er om klassekvotienter og om antallet af undervisningstimer. Jeg synes, det er vigtigt, at vi nu sætter bom for den udvikling, som har mindsket antallet af undervisningstimer, og som har hævet klassekvotienterne.

Jeg vil først sige, at det kan være lidt svært at gennemskue lovforslagets bemærkninger om lærertimeforbrug, når man sammenholder det med reglerne om tildeling af bloktilskud efter objektive kriterier; det kan blive svært at køre de to ting sammen, jeg glæder mig til en mere omhyggelig indføring i udvalget.

Men jeg vil i alt fald sige, at det ikke kan være acceptabelt, og folketinget må sikre sig derimod, at klassekvotienterne skrider, endnu mere. Vi må endegyldigt fjerne den fristelse for disse forfærdelige spareministre at der kan spares ved at presse klassekvotienterne op. Der må sættes en lås for den mulighed, den fristelse nu.

Dernæst må vi sikre, at vi ikke længere frister disse glubske økonomer med nedskæring af undervisningstiden. Det er jo drastiske nedskæringer, der er foregået alene i de senere år, og derfor må det stå fast, at vi ikke kan klare de økonomiske problemer f. eks. ved at nedskære undervisningstimerne.

Jeg skal slutte med som vanligt at tilsige vores positive medvirken som Hendes Majestæts loyale opposition, loyal i den forstand, at vi gerne vil have en lov igennem, men opposition i den forstand, at vi på ingen måde er tilfreds med det forslag, der danner udgangspunkt for forhandlingerne.

Chr. Christensen (KrF):

Det foreliggende forslag til lov om folkeskolen har i sin opbygning og sin udformning og vel også i en del af sit indhold stor lighed med det af socialdemokratiet senest i januar 1974 fremsatte lovforslag. De problemer og de synspunkter, der kan trækkes frem til belysning og til debat i forbindelse med forslaget fremsættelse, er derfor næppe ukendt for tingets medlemmer, og de tanker om folkeskolens formål og indhold, som forslaget rummer, har jo været diskuteret i sko-